Temps ordinari - Trenta-quatrè diumenge (Jesucrist Rei)

Per LlorencP el dt., 18/11/2025 - 17:04

2Sa 5, 1-3
Col 1, 12-20
Lc 23, 35-43

Avui celebrem la missa de Crist Rei, festa que potser ens costa de saber com situar. Rei de l'univers? Quan hi ha tant de patiment al món? Rei de l'univers, quan voldríem un Messies triomfant que trenqués totes les cadenes del mal i del patiment? Rei de l'univers, quan no estan alliberats els pobles i persones que pateixen la força d'altres? Pensem en el nostre món tan crucificat…

Doncs sí, la litúrgia ens proposa avui, dia ce Crist Rei de l'Univers, que contemplem el Crist en la creu. Sense res, allà a la vista de tots aparentment impotent, objecte de les burles dels soldats: "que baixi de la creu i creurem en ell"...

Potser en aquesta presentació de Jesús podem veure com Jesús és Rei però d'una altra manera. Ja li va dir a Pilat: "el meu Regne no és d'aquest món".... si ho fos, hi hauria un combat… però el Regne de Jesús va per un altre camí.

El Regne de Jesús va per la via de fer-se proper dels que estan patint: en l'escena no està lluny dels altres crucificats com ell, els parla, els escolta…

El Regne de Jesús va també per la via de fer-nos avançar, donar passes de fe en els moments més difícils. El bon lladre, davant Jesús, reconeix en ell el Just i el Salvador. Jesús Rei crucificat el porta a situar-se davant ell. També a nosaltres Jesús ens porta a decidir: estem amb ell, confiem en ell, o ens mantenim en el nostre escepticisme com l'altre lladre?

Finalment, el Regne de Jesús també va d'adonar-se que res del món, cap anhel material, és suficient per omplir el cor. Només sense res, sense cap altre sosté que la fe, Jesús fa una afirmació tan forta i immediata a un maleït per la societat, un lladre crucificat. Jesús, posat al costat del bon lladre, li pot dir en veu suau: "avui seràs amb mi al Paradís". Una promesa que sense estar despullats de totes les nostres preconcepcions i falses seguretats, no podem entendre.

Aquell lladregot, clavat i maltractat, com pot rebre aquesta promesa tan impensable?

Doncs perquè Jesús és el Rei de l'Univers, un Rei que no segueix els nostres models. Un Rei que es fa proper dels darrers-. Un Rei que no promet que s'acompleixi el nostre somni de treure'ns de les dificultats de la vida, però que sí promet ser-hi amb Ell per sempre, en el Paradís. Aquell preciós jardí emmurallat que és la intimitat amb Déu i amb els nostres germans i germanes, i totes les seves creatures, en una festa amable i preciosa.
Gràcies, Jesús, per ser Rei de l'Univers d'aquesta manera. El Rei de la humilitat, la proximitat i l'esperança.

Fotografia: Xavier Montserrat